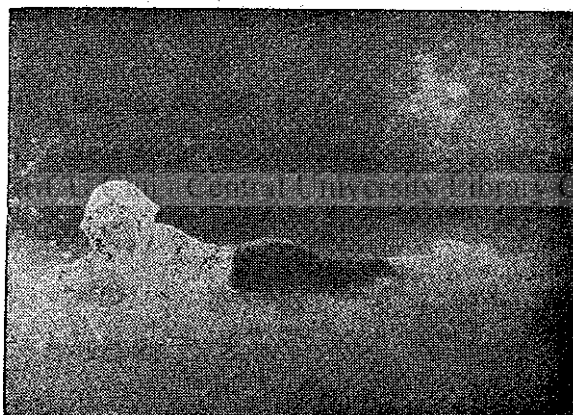

487447

FUNDAȚIA CULTURALĂ REGELE MIHAI I

CĂMINUL CULTURAL

BULETIN DE INFORMAȚIE
ȘI PROPAGANDĂ CULTURALĂ

INTRE FLORI

1928

BUCUREȘTI. — STRADA LATINA, 10

4
APRILIE

FUNDAȚIA CULTURALĂ REGELE MIHAI I
CAMINUL CULTURAL
APRILIE—BUCUREȘTI.—STRADA LATINA, 10

F L O R I L E

GH. D. MUGUR

Câteva rânduri asupra florilor. În preocupările materialiste ale clipelor de acum în furia urei dintre oameni și în vrăjmășia universală pe care n-o poate înfrânge nici sufletul, nici sabia, găsim că e nobil și evanghelic, ca misionarii culturii să îndrepte inima oamenilor și a copiilor către nevinovăția și poezia florilor.

„Să fiți ca florile” ne-a recomandat Iisus și ca „copiii” a mai spus altădată între ifosele cărturarilor din Iudeia. Cel puțin aceia cari s’au dăruit și s’au pregătit pentru sfânta slujbă de misionar.

O Serbare a florilor de Gh. D. Mugur

După aceia a sădirii pomilor instituită de binecuvântatul Haret printr’o decizie cu 18 articole, să creăm din dragoste pentru flori, fără o decizie a oficialității *Serbarea florilor*.

Ea poate fi în Mai când fânul e o puzderie de flori, când răsura înfrumusețează gardurile și măgurile, când trandafirul arde în pridvorul înalt al caselor ori pe răzoarele îngrijite ale curții, când atâtea și atâtea neamuri de flori acoperă pământul și înseninează viața.

E un sentiment cu totul uman, să iubești floarea pentru floare, să o sărbătorești înmulțind-o și privind-o cu liniște și cu bucurie.

O serbare a florilor trebuie să vie dintr’un entuziasm pentru flori, al tuturor. Există între noi haini și închiși care să nu iubească aceste daruri ale lui Dumnezeu, — florile vestmântului său? Dacă nu există, serbarea florilor vine ca o firească bucurie a inimii noastre.

Să le sporim în țară. Să le aducem în fiecare casă, la ferestre, în ghivecele pridvorurilor, în curte, în grădină. Să le privim între zăbrelele și arborii școalei. Să le vedem în liniștea de lângă zidurile bisericii. Să le aducem pe morminte.

Dacă sălbatecii le întind iubitei lor, nu vom rămâne noi sub sufletul și asprimea lor.

Căminul cultural, școala și biserica trebuie să fie corn de strigăt și clopot creștin de sunare pentru această nobilă și omenească grijă: Creșteți flori. Ele cele d’întâi trebuie să fie coprinse de ramurile și de bucuria lor. Blazonul căminului și al școalei trebuie să fie florile lor: Trandafirii suitori.

Dacă m’ați întreba cum trebuie să se facă această serbare a florilor, ași răspunde astfel:

I-aș hotărî din timp o zi a ei. O Duminică sau o sărbătoare. Ea

trebuie să se facă cu școala și cu biserica. În ziua aceea, fiecare va purta la pieptul lui floarea care îi e mai dragă. Aceasta se vede și în Engliteră unde e atât de viu acest sentiment modern : iubirea naturii.

La biserică, oamenii ar aduce flori Împăratului Lumii și Sfintei Fecioare.

Preotul ar ține o predică deslușind multimei aceea ce-a cerut Iisus : „Să trăiți ca florile”.

După biserică, ar fi o procesiune de copii cu un car floral care ar străbate satul până într'o piață unde s'ar cânta, s'ar dărui cu cărți și cu flori, toți aceia cari au crescut cât mai multe și mai frumoase flori. Preotul i-ar binecuvânta, iar un cărturar ar vorbi despre râvna pentru flori în sat, și ar pomeni pe cei mai harnici dintre iubitorii și cultivatorii lor.

După prânz s'ar juca cu copiii, o alegorie a florilor. S'ar rosti poezii despre flori, s'ar ceti legende iar un cărturar, anume pregătit, ar vorbi despre aceste daruri ale divinității, aducând pilde din sensibilitatea neamurilor omenesti.

Cu inima înduișată de o floare un popor nu e capabil de nici o răutate.

Iată un aspect sub care se poate înfățișa una din multele griji ale culturii.

„*Despre flori*” din *Cartea Ceaiului de Okakura Kakuzo*,
trădusă din englezește de Em. Bucuța

„Nici vorbă că prețuirea florilor s'a născut în om odată cu poezia iubirii. Ce poate mai bine decât o floare, dulce în starea-i de neștire și mirositoare în tăcerea ei, să închipuie deschiderea unui suflet feciorelnic? Omul de la obârșii când întindea o floare iubitei lui trecea peste dobitoc. El se făcea om prin această înălțare de-asupra asprelor trebuințe ale Firii.

La bucurie și în necaz florile ne sunt prieteni statornici. Cum am putea să trăim fără de ele? Ne îngrozim la gândul unei vieți jefuite de ființa lor. Ce mângâiere nu aduc ele la patul bolnavului și ce lumină de fulger în besna sufletelor obosite? Gingășia lor senină ne dă îndărăt credinșa în lume, pierdută, întocmai cum căutătura neclintită a unui copil frumos ne rechemă nădejdiile risipite. Când suntem coborși în pulbere, ele se aștern măhnite pe morminte.

Arta creșterii florilor e în Răsărit foarte veche și iubirea dintre un poet și floarea lui dragă a fost deseori amintită în povești și în cântece. În Japonia unul din cele mai populare din danșurile No, Hacinoki, e rezemat pe povestea unui cavaler sărăcit, care, pe o noapte geroasă, în lipsă de lemne de foc, își taie florile iubite, ca să găzduiască pe un monah călător. Jertfa nu rămâne, fără răsplată. Opera aceasta nu e dată să nu stoarcă lacrimi, chiar astăzi.

Mari măsuri s'au luat în Japonia pentru ocrotirea șubredelor flori. Cel ce cu adevărat le iubește e cel care le caută în ungherele lor de naștere. Cea mai frumoasă pildă o dă împărăteasa Komio, când cântă : „Dacă

te-aș culege, mâna mea te-ar pângări, o Floare! Stând în livezi, cum te găsești, te dăruiesc lui Buda al trecutului, celui al vremii de azi, celui al viitorului”.

Japonezii au creat un cult al florilor. O floare e așezată în locul de cinste din odaia japoneză. Nimic n'are să fie pus în apropiere care i-ar turbura efectul, nici chiar o pictură dacă alăturarea ar avea un anumit rost estetic. Ea rămâne acolo ca un voivod în scaun și oaspeții, la intrarea în încăpere, au să i se închine cu o adâncă îndoitură, înainte să-și facă plecăciunea gazdei. Când o floare se vestejește meșterul o încredințează înduioșat râului sau o îngroapă grijiv în pământ. Uneori s'au înălțat chiar monumente în amintirea lor.

Legende japoneze pun întâia așezare de flori în seama acelor de demult sfinți budiști cari au strâns florile împrăștiate de furtună și, în dragostea nesfârșită față de toate lucrurile viețuitoare, le-au găsit loc în niște vase cu apă.

„Florile“ de Bucura Dumbravă

Lipsa de intimitate cu florile e o lipsă de grație intelectuală.

În floare trăește gândul Dumnezeuesc; el nu se arată nicăeri mai dulce, mai mângâietor și mai dătător de nădejde. Cum să nu se fi căutat și cuvinte, denumiri corespunzătoare pentru nesfârșitele feluri ale acestui gând? Numele floarei ne apropie de sufletul ei.

Minunea minunilor în munți, e în Iunie, când înflorește *smirdarul*. Această fală a munților se numește și cocăzar, bujor de munte, merișor, iederă de munte, popdele, rujă și trandafirăș de munte, după loc. Numele cel mai frumos însă și care sugerează și felul parfumului acestei flori, — te gândești la smirnă, — este smirdar. Când vremea a fost prielnică când nu s'a „întors” nici un ger năpraznic în timpul îmbobocirii, smirdarul împodobește coastele — spre miază noapte — ale Bucegilor, cu scoarțele lui de foc. Pe două fețe ale muntelui Furnica poți vedea jarul de flori chiar de jos de la Sinaia; el se aprinde mai ales după amiază, când razele soarelui îl săgetează pieziș. Iar când mergi sus acolo, vezi că scoarța se descompune în sute de râuri profirii așezate dealungul brazdelor săpate de piciorul oilor peste pieptul larg al muntelui. Coasta, văzută de aproape, seamănă unei scări uriașe, ale cărei trepte înflorite se urcă drept în cerul albastru. Și alergii de la una la alta, neștiind care e mai frumoasă, mai încărcată cu perne roșii, atât de înfocate, că mai ales când te uiți la ele împotriva luminei, par'că se topesc în văpaie. Și apoi te culci peste ele și privești adânc în inima corolelor purpurii, pline de o tainică sclipire, sclipirea petalelor pe jumătate străvezii, asemenea unor pânze țesute din firișoare de cristal. Fermecat de lumina lor vie, rostesti cu înțeles rugăciunea care umple Tibetul, de la un capăt al munților săi până la celălalt capăt: „Om mani padme hum” — „Comoara e în floarea de lotus” — comoara adevărului, comoara frumuseții și a fercirii prin adevăr și frumusețe — și nu-ți mai vine să te scoli de

pe pernele adânci și moi, cu frunzele lor mărunte și cu mirosul ușor, rășinos, sănătos, dătător de viață, care-ți parfumează hainele.

La munte, din fericire, multe flori își prelungesc înflorirea până în Octombrie, mai ales în tainițele stâncoase ale brânelor, unde iarba încă verde rămâne împetritată de mii de stropi de coleri, unde lângă pereții de stâncă încălziiți de soare mai bâzâie viespele și bondarii, mai sboară fluturii mici și tot atât de viu colorați ca flora, în vreme ce pe culmi, pe poduri, iarba scurtă și tare s'a uscat și seamănă cu o blană de leu aurie ruginie.

„Dragostea de flori în Olanda” de Ap. D. Culea

Olanda este una din țările vestite pentru cultura florilor. E de mirat atâta dragoste de flori la acest popor care trăește într'o țară umedă și rece (abia se bucură de 40 de zile de cer senin cât ține primăvara și vara lor).

Grădinarii, gospodinele se întrec să cultive florile. Florăria a ajuns acolo o adevărată patimă. În deosebi laleaua și zambila le găsește la fiecare casă. Par'că nu'ți vine să crezi cum a putut olandezul să așeze un rai de flori pe acele grămezi de nisip răscolit mereu de vânturi.

Se fac expoziții, concursuri de flori, întreceri cari mai de cari să născocoască un nou soi de lalea, de zambilă, de narcis. Se socotește la 1000 soiuri de zambile și peste 500 feluri de lalele dobândite cu răbdare și cu trudă de grădinarii olandezi.

Se cunosc multe cazuri de grădinari pătimiși cari și-au cheltuit toată averea numai să-și agonisească flori rare. Frumosul sat Bloemendaal care însemnează „Valea Florilor” a vândut odată bulbi de zambile de o jumătate milion de coroane olandeze. Venitul anual al satului de pe urma florăritului trece peste 3 milioane franci francezi. Unii prețuesc un bulb de lalea rară cât o casă, o moșie, o moară ; ba o dau de zestre fetelor. Pentru un singur bulb s'a dat în nu știu care oraș, două care de grâu, patru care de orz, patru boi, douăsprezece oi și patru butoaie de bere. Un soi de lalea s'a vândut cu 8800 franci (valută veche).

Sunt oameni cari s'au îmbogățit de pe urma florilor. S'a scotit că un singur oraș, Harlem, a vândut odată flori de peste 20 de milioane lei. În Mai vin pe aici trenuri de plăcere cu lume dornică să vadă pașiștele de flori, fără sfârșit, de toate culorile și mirosurile.

„Florile” de Gh. D. Mugu

...Florile sunt gânduri, bucurii, putere, cele mai frumoase visuri ale creațiunii.

O floare înviorează în pustiu. Un singur mac însuflețește grâul unui lan. Ingerii le țin în mână. Copiii le cer pentru pristolul și crucea lui Iisus.

Poporul nostru le iubește cu o turburătoare dragoste. Semnul sfios al iubirii e o floare. Fetele o prind în păr, flăcăii o pun la piept,

logodnica o apasă pe sân, iar dragostea și mila de mamă o așează umedă și mânănită pe mâinile subțiri ale copilășului adormit. Sprâncenele celor duși se fac iarbă mărunță iar ochii lor viorele albastre :

Dragile mării sprâncene
Cum o să fiți buruene,
Dragii mării ochișori
Cum o să vă faceți flori.

Sunt sate de plaiuri și de munte, unde dragostea de flori umple aerul și viața. Un pridvor din Breaza e o grădină. Grigorescu a trăit între florile lui. România a dat pe cel mai mare pictor de flori. Vâlnicele femeilor din Argeș sunt presărate cu trandafiri. Pentru o floare de taină ciobanii Negoifului și ai Paringului înfruntă prăpăstii și primejdii. Nu e nuntă și bucurie fără flori și ramuri înflorate. Pe leagăn alb de copil, în aurul unui păr de fecioară, la picioarele Domnului sau ale Magdalenei, în mână tremurătoare de biruitor ori veștedă și mânănită pe țărâna unui mormânt familiar, floarea rămâne veșnic semn de dragoste și de divinitate.

O casă fără o floare, fără un rit al îngrijirii și ale așezării ei, e o mărturisire a pustiului din om.

Mulți le iubesc, dar nimeni nu s'a ridicat cu sensibilitatea lor peste entuziasmul și ritul de dragoste al niponilor. Japonia e grădina de idolatrie a florilor. Cine rupe o ramură de cireș a sfâșiat măreția lumii și inima zeului tutelar. O femeie se lasă sau se predepește, dar o floare nu se rupe.

B In cea mai delicată *ută* japoneză un copil, o fată, un înger sau un bătrân au tremurări de suflet și nu pot să rupă zoreaua încolăcită pe funia unei fântâni :

„De ciutura fântânei se prinse o zorea.
Cine-mi va da o picătură de apă?”

În tot tezurul de sensibilitate umană nu se găsește o mai curată divinizare a florilor ca în acest aristocratic poem nipon. E un giuvaer de simțire. În amintirea atâtor flori de inspirație și de vis, japonezii au ridicat și monumente.

Cântecul copiilor italieni

la sădirea pomilor

— *Fragment* —

*Voioși și cu inimă să plantăm copăcelul
Sădăm speranțele pădurilor viitoare,
Aziluri de verdeață, de pace, de iubire...
Vor crește arborii între mare și cer
Și se va face atunci Italia mai frumoasă.*

*Să facem unelte din tulpinele tari
Să facem vase ca să plutim departe,*

Z o r e l e

Poezie care poate fi învățată de copii la Serbarea Florilor

*Cățarate sus pe zid
Din strâmtoarea unei glastre
Către ceruri își deschid
Pâlnițele albastre.*

*Mute guri căscate, cer
Vlagă pentru rădăcină....
Și, din slavă, bunul cer
Toarnă rouă și lumină.*

V. Voiculescu

Cultivați flori. Ele sunt bucuria și comoara casei.

LEGATURILE FUNDAȚIEI CU ALTE AȘEZĂMINTE CULTURALE

Asociația creștină a femeilor române întreprinde o acțiune vrednică de subliniat printre ucenicii și lucrătorii din fabricile și atelierele din București. În bogata activitate a acestui așezământ de misionare își are părtășie sufletească și Fundația noastră care a trimis dese ori conferențiarilor săi.

În ziua de 1 Aprilie, Asociația de mai sus a organizat o frumoasă șezătoare la „Casa de lumină” de pe lângă cantina muncitorească de la „Pâinea zilnică” din București.

A fost o sărbătoare a primăverii. O frumoasă înghebare de preamărire a sărbătorilor cari încununează primăvara: Paștele. Corul a cântat cântece creștine în legătură cu marea sărbătoare a creștinătății. Frumoasă primire a avut înfățișarea primăverii pe scenă. O fată tânără de o frumusețe îngerească, într'un cadru de flori. Corul învrâștează cântece de slăvire pentru acest anotimp cu șueț de mierle. Ai în adevăr gândul și inima la „drăgulița primăvară”.

D-l I. Gr. Opreșan, misionar la Fundație, a vorbit despre primăvara sufletească a lucrătorilor de la noi, aducând pilde din diferite părți ale țării. D-sa a început cu prășitorii de porumb, dătătorii noștri de pâine, și a trecut prin fața ascultătorilor icoana sfinită de muncă a multor feluri de lucrători cari contribuie la viața noastră a tuturor. S'a oprit în deosebi la lucrătorii cari scot, cu mâna lor plină de cărbune și cerneală, cartea de odihnă și înălțare sufletească, arătând că în șirurile de slove negre sunt picuri vii de trudă și de jertfă omenească. A subliniat munca nespuse de grea și nesănătoasă a lucrătorilor ce fac coardele de vioară pentru însemnarea noastră. A adus exemple de eroisme din lumea lucrătorilor de pretutindeni. Și a arătat și datine cărțurilor pentru umili pionieri ai muncii. A recomandat cu pilduire plastică o carte. Cartea care a făcut din lucrătorii Suediei, factorul de căpetenie al propășirii economice a acelei țări: Scriptura sfântă. A trecut prin fața ascultătorilor icoane sufletești vii din lumea lucrătorilor călăuziți de Cuvântul lui Dumnezeu. În încheiere, trimisul nostru, a făcut o caldă chemare către marea inimă a lui Iisus, către primăvara veșnică a sufletului omenească.

După conferință, „Asociația creștină” a reprezentat „Învierea”, o frumoasă aducere aminte a faptelor ce s'au petrecut acum 1928 de ani, scrisă de un alt misionar al Fundației, d-l Em. Bucuța.

Cu acest prilej, fiindcă la cantina unde lucrătorii pot lua o masă omenească, Asociația a avut grijă să întocmească și o bună bibliotecă, pe care ei o cercetează în clipele lor de răgaz, Fundația a donat câteva cărți de hrană sufletească.

Cetiți :

F L O R I L E

n o t e și î m p r e s i i

de Gh. D. Mugur

o carte de folos pentru misionarii de la sate.

Un exemplar, Lei 40.

INȘTIINȚARE

Modificându-se legea de organizare a Fundației culturale „Principele Carol”, se face cunoscut tuturor căminelor culturale că potrivit art. 1 al. A din legea publicată în „Monit. Ofic.” No. 92 din 27 April 1928, titlul de *Fundația culturală „Principele Carol”* se înlocuește cu titlul de *Fundația culturală „Regele Mihai I”*.

Indreptarea se va face în registre, pe hârtii și plicuri de corespondență, precum și pe sigiliu.

NOTE. COMUNICARI...

IBSEN.

Pentru comemorarea lui Ibsen de către Teatrul Național din Craiova „Fundația culturală Principele Carol” a organizat un ciclu de 4 conferințe: *Viața* (Al. Bădăuță) *Dramaturgul* (Ion Marin Sadoveanu), *Filosoful* (T. Vianu), *Brand* (I. Savin), Conferințele se țin la Timișoara, întrucât trupa teatrului joacă acolo.

EXPOZIȚIA CĂRȚII.

S-a deschis în ziua de Paști, la Florența, cu mare solemnitate târgul cărții de pretutindeni. Luăm parte și noi. Secția românească e organizată de Fundație prin delegatul ei profesorul și conferențiarul de limba și istoria literaturii italiene, Alexandru Marcu.

BISERICA DIN TOPEȘTI.

Unul din cei ce stau în slujba Fundației, d. Gh. Ilioniu, om de inimă și bun creștin, a ridicat în satul lui gorjenesc, prin silința mai numai a lui, o biserică de multă frumusețe, așa cum ridicau odinioară domnii noștri și boerii credincioși. Il dăm ca pildă pentru misionarii căminelor. Dacă el a ridicat o biserică, cu atât mai ușor se poate ridica un cămin. Pe clopotul cel mare al bisericii sunt scrise aceste versuri ale domnului Ilioniu, ctitorul așezământului bisericesc din Topești:

„M'aduse unul de la voi.
Eu n'am venit pentru război.
Vestesc iubirea și credința
Făptașilor de rău — căința.
Și pace tuturilor vestesc.
De voi lui Dumnezeu vorbesc.
Iar când la El, în cer, vă cheamă
Vă poartă sufletu-mi de-aramă”.

A apărut în colecția „Cartea Vremii”

CRESCATORUL DE ȘOIMI

de EM, BUCUȚA

o carte de impresii și note culturale de mult
interes pentru cărturarii de la cămine.

Un exemplar, Lei 30.

DE LA CĂMINE

◆ *Căminul Unirea din Focșani*, publică o foaie culturală cu articole scrise de cărturarii locali.

◆ *Căminul „Zorile” din Căprioru (Dâmbovița)*, a lucrat cu râvnă în acest prim trimestru. Biblioteca a avut 173 de cetitori. S'au dat 4 șezători mari. Sfatul a ținut 5 ședințe. Farmacia a distribuit medicamente în sumă de 5000 lei. Căminul luptă stăruitor împotriva luxului și a beției.

◆ *Căminul „Infrățirea” din Ungheni (Iași)* are un aparat de radiofonie care funcționează de aproape 2 luni. De 3 ori pe săptămână iau parte la audiții membrii căminului cari și-au plătit cotizația anuală. Audițiile țin de la 9—12. În pauze se țin scurte conferințe. Biblioteca funcționează cu 561 de volume.

◆ *Căminul Cultural din Mățău (Muscel)*, are 100 de membri. Fondul bănesc e de 6321 lei. Din acest fond s'au cumpărat cărți, cele necesare pentru cancelarie, se plătesc abonamentele, și se va tipări o cărtică care va cuprinde Viața Satului.

Biblioteca numără 450 de volume. Președintele se gândește să obțină un spor de cărți de la fiii satului ajunși la demnitate frumoasă, în afară de sat. Anul trecut s'au ținut zece șezători publice. Conducătoarea grădinei de copii a contribuit mult la mulțimea oamenilor din șezători. Căminul se silește să deprindă tineretul — fete și băieți — la cântarea răspunsurilor liturgice. Membrii Căminului au făcut și excursii cu caracter cultural prin împrejurimi.

Președintele scrie printre altele aceste lucruri de multă bucurie pentru noi : „Dacă mă bucură mult că tineretul caută cartea de la bibliotecă și o citește cu drag, mă bucură și mai mult că și sătenii, cari o puseseră de mult la o parte, au început s'o îndrăgească”.

*Căminele și atelierile, bibliotecile populare
și parohiale sunt îndemnate să-și cumpere*

ISVOADE VRANCENE

adunate de ELENA CUPARENCU.

Colecția cuprinde 4 serii. Fiecare serie costă Lei 100.

Editura Cartea Românească.

Indemnați pe toți să-și cumpere și să citească :

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

*Biblioteca scoasă sub îngrijirea
D-lui I. SIMIONESCU prof. universitar*

O broșură costă 5 lei.

CĂMINUL CULTURAL

De GH. D. MUGUR cu colaborarea D-lor
NICHIFOR CRAINIC și Dr. V. VOICULESCU

*E o carte de nevoie pentru cei ce conduc organizațiile
de cultură pentru popor, mai ales pentru preoți și
învățători. 15 lei volumul*

DIN

C A R T E A V I E T I I
B I B L I O T E C A P E N T R U T O T I
< I N G R I J I T Ă D E
G H. D. M U G U R ș i V. V O I C U L E S C U

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MĂNGĂITORUL LUMII

CULTIVATI FLORI. Raiul e o grădină de flori.

C A R T E A V I E Ţ I I

A APĂRUT :

<i>Făt Frumos din lacrimă</i>	M. Eminescu
<i>Pildele Mântuitorului</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Proverbe</i>	Culegere de Gh. D. Mugur și V. Voiculescu
<i>Minunile lui Iisus</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Cântece din popor</i>	Culegere de Ion Pillat
<i>Predica de pe munte</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDAȚIA CULTURALĂ
REGELE MIHAI I
STR. LATINA, 10, BUCUREȘTI

SCUTITĂ DE TIMBRU
prin legea publicată în „Monitorul Oficial”
No. 89/927 și 92/928

Căminului Cultural

comuna

județul